

Anyasággal, karrierrel és stresszforrásokkal kapcsolatos hallgatói attitűdök a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán

**Vácz Anna^{1,2}, Dr. Feith Helga Judit¹, Soós Dr. Kiss Zsuzsanna²,
Dr. Némethné Dr. Gradwohl Edina¹**

¹Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Kar Társadalomtudományi Tanszék,

²Egészségtudományi Klinikai Tanszék

e-mail: vaczianna@gmail.com, feith@se-etk.hu, soosne@se-etk.hu, gradvohle@se-etk.hu

Kulcsszavak: szakmai karriertervvel és gyermekvállalással kapcsolatos attitűd, stresszfaktor, jövőtől való félelem, családi és munkahelyi szerep, szerepfeszültség

Célkitűzés: Kutatásunkban ápoló-, szülésznő- és védőnőhallgatók jövővel kapcsolatos elképzeléseit, szakmai karrierterveit és gyermekvállalással kapcsolatos attitűdjeit az általuk stresszfaktorként jelzett tényezőkkel összefüggésben kívántuk feltárni.

Minta és mintavételi eljárás: Vizsgálatunk 2012 tavaszán a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karának II., III. és IV. éves ápoló-, szülésznő- és védőnőhallgatói körében készítettük. Kérdőívünkre az értékelhető válaszadási arány 94,1% (N=257) volt.

Módszer: A hallgatók körében kvantitatív, szociológiai kutatást végeztünk. Az adatgyűjtéshez önkéntes kérdőívet, az eredmények bemutatásához leíró statisztikai módszereket használtunk. Az eredményeket SPSS 19.0 programmal elemeztük.

Eredmények: A hallgatók 97,9%-a tervez gyermeket, a jövőbeni életében 77,8%-uk preferálja az anyaságot. 67,1%-uk mindenképpen házasságban szeretne gyermeket vállalni (N=216). Míg a tanult szakma gyakorlását a válaszadók 54,5%-a tartotta fontosnak, és ebben a kérdésben hasonlóan gondolkodtak a különböző szakirány hallgatói ($p=0,287$), addig a mindig újabb és magasabb szakmai célok kitűzését és elérését 29,2%-uk részesítene előnyben, s ebben az esetben statisztikailag alátámasztott különbséget találtunk a szakirányok között ($p=0,035$). A minta 43,4%-a jelezte, hogy jelenlegi életében stresszfaktor a jövőtől való félelem (N=257).

Következtetések: A hallgatók többsége egyaránt fontosnak tartja az anyai szerepet és a szakma gyakorlását is. Paramedikális hivatásuk és leendő családjuk összeegyeztetése azonban szerepfeszültséghez vezethet. A hallgatók közel fele stresszként éli meg a jövőtől való félelmet. Családi és munkahelyi szerepeik egyidejű, magas szintű ellátásához szükségük lehet mind magánéleti, mind munkahelyi támogatásra.